

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: ביאנקה	שם משפחה: לוי
-----------------	---------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: זילברמן		בלועזית Silberman
שם פרטי איתו נולדתי: בסיה	בלועזית Basia	מין: נקבה שנת לידה: 1930
עיר לידה: דרצ'ין	בלועזית Derechin	ארץ לידה: רומניה
שם פרטי ושם משפחה של האב:	שם פרטי ושם נעורים של האם:	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: דרצ'ין	בלועזית Derechin	ארץ המגורים: רומניה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)	מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)	חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: (שם העיר או האזור ושם הארץ)		
במידה והיית בגטו, ציין את שמו	בלועזית	
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו	בלועזית	
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:		תאריך השחרור:
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין מתי עד מתי		שנת עליה: 1948 במידה ועלית באנייה, ציין את שמה אוניית "טרנסילבניה"

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים)

נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי ב נולדתי ב דרצ'ין ב1930 משם הגרמנים העבירו אותנו בגלל שהיינו קרובים לסרביה, והגרמנים טענו שזאת הסיבה. כשהגענו לייאש נתנו לנו להיות על מגרש הצוענים מ1941, הכומר של העיר ייאש אמר שהוא לא נותן ליהודים לצאת מהעיר שלו כיוון שכנראה שידע לאן רוצים לשלוח אותנו.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

כשהיינו באוש כל משפחה חיפשה לה מקום מחיה, והייתה חנות קובעים קטנה שהייתה שייכת לקרוב משפחה של אבי, והבן אדם קראו לו קושמרו, אותו בחרו נתן לנו בקומה השנייה של ביתו שני חדרים קטנטנים, היה לו גם באותה קומה סלון עם מרפסת ששם היו מגיעים גרמנים מהמלחמה והיו עושים מסיבות והיו מביאים נשים וחוגגים, משמה לקחו את אבא שלי למחנה עבודה שאינני מצליחה לזכור, האחיות שלי שהיו כבר גדולות היו מתחבאות בצד שני של העיר בתוך מרתף אצל אחת הקרובות משפחה ואני ילדה קטנה, הייתי בשתי החדרים האלו עם אימא וסבתא, ערב אחד באמצע החגיגה של הגרמנים שהיו שרים וחוגגים בחדר, משהו דפק בחוזקה על הדלת שלנו, ואימא פתחה את הדלת והבחור שעמד מולה אמר "הייל היטלר" (יחיה היטלר) ואימא ענתה לו בחזרה גם כן הייל היטלר, והוא נכנס הביתה ומסתובב בין שתי החדרים ומאחורי הדלת היו דולקים נרות שבת, והוא חוזר לדלת השנייה ואומר אתם יהודים כי על המשקוף היה סימן של מזוזה והנרות שבת שהיו מאחורי הדלת שלא יראו מבחוץ שאנחנו יהודים, אז הוא שאל איפה בעל הבית ואימא אמרה לו שהוא במחנה השמדה ושאל אם יש עוד גברים אז היא ענתה שכן, ילד בן 13 במחנה השמדה לא יודעת איפה, אז הוא אמר שבו ותירגעו אני יהודי, וסיפר שהרגו את כל משפחתו אבל הוא לא לבד, הם כמה יהודים שמתכוננים להוציא להורג כמה שיותר חיילים גרמנים ואז הוא הלך ואף אחד לא יודע מה איתו ומה שמו ועד היום לא יודעים מה איתו, החייל הזה היה לבוש מדי צבא גרמני עם רובה וכל האביזרים. היינו צריכים לסגרו לגרמנים סוודרים בכמות הנפשות שהיו במשפחה, ובגלל שלא היה מספיק צמר היינו מפרקים את השטיחים ועושים מהם סוודרים, ונשארנו שם עד סוף המלחמה.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(השחרור וחזרתך הביתה, חיך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

כשהרוסים הרגו את הגרמנים היו מלא גופות על הרצפה והכלבים אכלו אותם, כשהרוסים נכנסו היו כמויות של יין והרומנים זרקו הכול בתעלות ניקוז של השלג אבל הרוסים היו שותים בכל זאת משם ומשתכרים. כאשר אבא חזר הביתה הוא היה מלא כינים ופחד שנתקרב אליו כדי של נידבק אז סימן עם הידיים שלא נתקרב אליו. בבית שבו היינו נשארנו עד שהגענו ארצה, ובזמן הזה באוש, אני הייתי בארגון יהודי השומר הצעיר, ואבא שלי היה אוסף את כל הסבונים שהכינו מהשומן של היהודים וקבר אותם באדמה.

לקראת סוף המלחמה סיימתי תיכון עם בגרות מלאה, בסיום המלחמה, רינה שהייתה מזכירה בחברה קומיטה דמוקרטי, יהודי הציע לה לעבור לישראל ולעשות תעמולה רוסית, והיא אמרה שהיא מוכנה לעבור בהסכמת ההורים אם יתנו לה לקחת אותי והם הסכימו והגענו לישראל בטרנסילבניה, אוניה שמעבירה עולים לישראל ב25/12/1948.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

הגענו לישראל ישר לבית עולים בבנימינה ומשם אחותי הלכה לעבוד בכפר חיים באזור ת"א, ואני הלכתי לחברה שלי אברמוביץ גנדל בקיבוץ בית זרע, הייתי שמה יום אחד והיום שמה צריפים של בנים ובנות ואני ישנתי שמה לילה אחד ואז בקשתי לעזוב כי הבנים והבנות ראו אחד את השני בין הקרשים שהיו מפרידים בינינו אז ביקשתי מוסד דתי ואז עברתי לכפר סבא לאגודת ישראל, שמה הכרתי את בעלי שמעון לוי, התחתנו והבאנו שלושה ילדים שתי בנו ובן, הגדולה מאירה דהן, זיוה מלדר והבן הקטן לוי בנימין (על שם אבי) והינו גרים בצפת ומצפת עברנו ליערה ושם הוא היה מדריך קהילתי למעשה הוא היה מביא אנשים לשומרה ויערה. לאחר כמה שנים אחותי הגדולה עלתה עם בעלה והילדה ואז אחי ולאחר מכן ההורים ואת הסבתא שלחו לפני כן עם רופא ידיד על אלונקה, והיא נפטרה אחרי 10 ימים ונקברה בקרית אתא, כשילדי גדלו הלכתי לעבוד בויצ"ו, והייתי מנהלת מחלקת תינוקות, הבת הגדולה שלה 3 ילדים, מפקחת גנים בירושלים, הצעירה עקרת בית והבן חזר בתשובה והוא כיום רב שוחט ומוהל. המסר שיש לי להעביר לדורות הבאים הוא שלא יעשנו ולא ישתו אלכוהול כי ככה מאבדים את הארץ והדור שלנו כיום הוא כבר לא כמו הדור שלי.

קריית – אתא, אפריל 2013